

Een geestige vertelling (1)

De zon projecteert haar warme avondgloed op een typische Droeshoutse veldweg tussen de maïslanderijen. Voorbij een Mariakapelletje trekt een eenzame tractor millimeterprecieze voren in een zompige akker. Een juveniele tjiftjaf verstopt zich haastig tussen het struweel. Helemaal op het einde van het pad ligt links een witgekalkt boerderetje, genre dertien in een dozijn. Marcel zit in zijn hagelwit marcelleke aan de keukentafel, waarop een enthousiast bloeiende lakanthurium het rood-wit geblokte tafelkleed enigszins opfleurt. Boven rustieke meubelen in Lodewijkstijl prijken replica's van de helse Bruegel. De Leuvense stoof knettert volle bak terwijl de comtoiseklok zeven slaat.

Het is O.L.H.-Hemelvaart: eindelijk heeft de verstokte vrijgezel Marcel eens wat tijd om zalig te niksen. De afwas, die zal niet voor vandaag zijn. Ondanks de chaos in de keuken. Marcel is overduidelijk een niet-rawfoodie. Geen resten van crudités of broodjes préparé kriskras op het aanrecht, maar wel van gegrilde wagyubief en pommes paille. Ach, niet aan denken, voeten op tafel en nu eerst de krant lezen.

Hij schuift zijn glas eau de vie opzij en ontkurkt een fles witte wijn. De headlines van zijn roddelkrant staan bol van de recente schandalen over Panamese spookvennootschappen. Maar hij bladert snel verder naar de pagina's over de Soapvlaamssprekende tv-celebs en vooral naar die over de WAG van de dag. Amai mijn voeten, denkt hij, aan zo'n schaars geklede schoonheid zou ik ook weleens met veel genoeg mijn postzegelverzameling willen tonen. In diepe gedachten verzonken wrijft hij met zijn wijsvinger achteloos over de hals van de wijnfles.

Plots beginnen alle borden en koppen hevig te trillen. Een onheilspellend en aanzwellend gebrom doet zijn oren tuiten. Een dikke mist met een ranzige gft-geur vult de huiskamer. Wanneer de nevel optrekt ziet hij uit de fles een lichtgevende rookpluim omhoogkringelen. Marcel vindt het maar eng, de bibberitis slaat toe. 'Werda, qui-va-là!', roept hij in paniek. De fluorescerende rooksiert wordt compacter en krijgt de vage contouren van een spookachtige gedaante. Maar dan wel een met een arafatsjaal en een pofbroek aan. Marcel kan zijn ogen niet geloven. Een geest! En dat allemaal na nog geen half glaasje wijn! Dat moet wel zwaaralcoholische druivensap zijn.

'Ahum'. De geest in de fles opent met een bescheiden kuchje. 'Meester, u heeft mij geroepen. Wel, deze nederige dienaar staat tot uw beschikking. Zoals vastgesteld in artikel 72 van de Universele Geestenwet mag u vandaag drie wensen uitspreken, die ik meteen voor u zal vervullen.'

Marcel staart de geest met wijd open pupillen aan. 'Uh, kan je dat allemaal nog eens herhalen', stamelt hij. 'Ach', fluistert de geest nu op een zachter toontje, terwijl hij het zweet van zijn voorhoofd wist met zijn kufiyah, 'ik stel voor dat we na deze officiële

ambtelijke start nu alle verdere protocollaire plichtplegingen achterwege laten. Oei, ik heb me nog niet voorgesteld. Ik ben een djinn en kom uit het rijke geslacht van Spiritus.' Hij glimt van trots. 'Voluit heet ik Antonius Rochus Spiritus, maar de cafébuddy's noemen mij allemaal ... djinn Tony on the Rocks.'

Hij gaat verder: 'Was me dat een tocht zeg. Ik kom uit een ver land, een fairy land, en om jouw wensen waarheid te laten worden ben ik reizekens helemaal in tijd en ruimte naar hier vertrokken, eerst met de Vliegende Hollander, en vervolgens tjoeketjoeke met de couponnestrein naar het Groothertogdom Luxemburg. Vandaar was het nog een korte tocht spoorwegs à cheval op een kribbebijter. En ziezo: een nanoseconde later stond ik hier. Trouwens voor ik het vergeet: ik heb Bruin aan die sorbenboom in de tuin vastgemaakt.'

'Het is een appelboom', corrigeert Marcel meteen. Hij is ondertussen van zijn eerste schok bekomen. 'Maar ... hoe doe je dat eigenlijk, in een wip en een gauw hier geraken en dan nog met vervoermiddelen die niet bestaan of die uit het jaar stillekens dateren?' 'Makkelijk zat', bloost de geest. 'In tegenstelling tot wat jullie denken bestaan er tientallen verschillende ruimte- en tijdsdimensies, en als je op de plooiën daartussenin het getal van Avogadro toepast en op het juiste ogenblik lavas of maggiplant verpulvert dan ... Bof, laat maar vallen, dat kunnen jullie mensen toch niet begrijpen.'

'OK. Ik mag dus drie wensen formuleren', springt Marcel meteen naar de kern van de zaak. 'Inderdaad', antwoordt Tony, 'je hebt over de hals van de fles gestreken, en dat is het wijdverspreide intergalactische signaal. Je weet wel, zoals beschreven in het Manuaal der Geestelijke Aangelegenheden'.

Marcel probeert tijd te winnen om wat te kunnen nadenken: 'Is dat niet lastig om in zo'n fles te kruipen?' Tony kijkt meteen verkrampd voor zich uit. 'Man, zwijg. Mijn rug! Niet te doen. Hoeveel uren kine ik ondertussen al achter de – euh – rug heb – ik ben de tel kwijtgeraakt. Geef mij dan maar zo een brede Griekse oenochoë. Of een tapdoos, dat is ook zalig.'

'Een bag-in-box', verbetert Marcel. Ondertussen is hij aan het tekenen geslagen, de blik half gericht op de centerfoldbeauty in zijn krant. Hier en daar voegt hij er nog wat extra rondingen aan toe. 'Zonder tot de generatie Einstein te behoren, begin ik dat van die vele dimensies nu helemaal te snappen', denkt hij bij zichzelf.

Tony gaat onverdroten verder met zijn monoloog: 'Je kan er niet omheen: de hele wensindustrie is een booming business geworden. Getuige mijn fantastische ik-vennootschap, een neverending succesverhaal. Echt de Rolls-Royce onder de magiërs. Niet te verwonderen, wij zijn altijd vakmensen geweest met voortdurende aandacht voor kwaliteit. De juiste spirit, daar draait het om in onze familie. Voor ons geen blokkerisering van het hocus pocus! Zo was mijn betovergrootvader een bekende ghostwriter, was mijn grammeer een parttimewicca (inderdaad: een echte heks) en heeft mijn tante nu nog steeds een bloeiende toverstokjesshop-in-shop in Tadzjikistan. En o ja, mijn broer is percussionist in de skiffleband The Ghostbusters. Nogal nijg geestig, niet?'

Shoot-outzin (12 invulplaatsen)

In de Byzantijnse absidiool, onder de apsiskalot en de imposante pantocrator en naast de pastophoria (die – dat is algemeen gekend – uit de prothesis en het diakonikon bestaat), tekende Kepler een wiskundige abscis die de apsiden, de uiteinden van de planeetbaan, ap- en perihelium, approximatief weergaf.